

Radikal

Gözler neden Diyarbakır, İmralı ve Kandil'de?

ORAL ÇALIŞLAR

Politika / 10/06/2011

Başbakan Diyarbakır'a gidiyor, İmralı'yı, Kandil'i gözucuyla izliyor, CHP'nin çözüm programını gözden geçiriyor. Seçim sürecinin en çok merak edilen konularından biri, partilerin Diyarbakır mitingleriydi. Kamuoyu belki de daha önce hiç olmadığı kadar partilerin Diyarbakır mitinglerini incelemeye ve karşılaştırmaya, halkın farklı partilere tepkilerini değerlendirmeye odaklandı.

Aysel Tuğluk, önceki gün Abdullah Öcalan'ı ziyaret etti. Gazeteciler İmralı dönüşü verilecek mesajları merak ediyordu. "Öcalan neler söyledi", "Özerklik konusunda ne düşünüyor", "15 Haziran'dan sonra kıyamet kopabilir derken neyi kastetti" gibi sorulara cevaplar arandı.

MHP'nin önde gelen birçok isminin kasetlerinin ortaya çıkması ve bu isimlerin siyaset sahnesinden silinmesi (ki bu olay gerçekten de ileride analiz edilecek sıradışı bir olaydır) de Tayyip Erdoğan'la Kemal Kılıçdaroğlu arasındaki sert polemikler de seçim yarışının önemli konu başlıkları arasındaydı. Ancak Diyarbakır'a olan 'ilgi' belki de bütün bunların önüne geçti.

Gerginliğin arkasında Kürt meselesi mi var?

Başbakan Erdoğan, CHP Genel Başkanı'nı eleştirirken önceki gece gazetecilere kritik bir değerlendirmede bulundu: "Kılıçdaroğlu Hakkâri'de yerel özerklik dedi, o boşluğa düştü, tuzağa düştü. Ya da böyle bir şey arayışında olabilir. Kılıçdaroğlu doğru konuşmuyor, dürüst değil. Bizim iktidarımızda Kürtler asimile ediliyor denemez."

Bu alandaki inisiyatif tartışmasız AK Parti'nin elindeyken, CHP'nin son çıkışlarıyla dengeler kısmen değişmiş gibi görünüyor. Özerklik tartışması ilerledikçe, bu dengelerde daha da farklı gelişmelere tanık olabiliriz. Başbakan'ın son dönemdeki 'öfkeli' çıkışlarının belki bir nedenini de, Kürt konusundaki kontrolün kendi elinden çıkıyor olabileceği endişesi oluşturuyor. Kısa bir süre öncesine kadar Kürt sorunu konusunda çözüm iradesini ve iddiasını en çok elinde bulunduran parti AK Parti'ydi (ki AK Parti döneminde birçok adım atıldığını teslim etmek gerekiyor).

Çözümün yeni ortakları çıktı

Kürt sorununda çözümü AK Parti'nin tek başına göğüsleyemeyeceği, en başından beri analiz edilebilen bir gerçek. Siyasetin ve devletin bütün önemli aktörlerinin sürece katılımının şart olduğunu hep dile getirdik. BDP ve Kürt siyasi hareketi uzunca bir dönem muhatap olarak görülmek yerine 'hedef' olarak görüldü. Şimdi gelinen noktada, kamuoyunun çok büyük bir kesimi (bu açıktan dile getirilmese de) Kürt siyasi hareketinin çözümün en önemli unsurlarından birisi olduğu noktasında hemfikir.

Bütün bunları Tayyip Erdoğan'ın da az çok değerlendirebildiğini varsayabiliriz. Ama Erdoğan farklı bir yol izlemeyi ve 'süreci' BDP'ye 'terörizm' eleştirisi yaparak sürdürmeyi tercih ediyor. Tabii İmralı'dan ve Kandil'den gelen mesajları takip etmekten de vazgeçmiyor. Bir yandan Öcalan'la ilgili sert ifadeler kullanılıyor, bir başka cephede ise Öcalan'la görüşmeler devam ediyor.

Ana Muhalefet Partisi düne kadar çözümün değil, sorunun parçasıydı. Şimdi Baykal dönemi CHP'sinden farklı bir yaklaşım sergiliyor. Sorunun taraflarından birisi de asker. Askerin de geçmişten farklı olarak daha dikkatli bir çizgi izleyeceğini öngörebiliriz.

Başbakan'ın gerginliği

İşte bu noktada AK Parti'nin gerginliği başlıyor. İktidarını sürdürme ihtimali yüksek görünen ve bir anlamda tüm sorumluluğu sırtlanmak zorunda olan Erdoğan, artık çözümün masada olduğunu görüyor. Eskisi kadar geniş bir manevra alanının kalmadığı yönündeki tedirginlik artıyor. 'Çözumsuzluğu başkasının sırtına yıkma' yaklaşımı da artık etkisini yitiriyor.

PKK dağdan inmek istiyor. Öcalan'ın ev hapsine alınması talep ediliyor. Anadilde eğitim talebi kuvvetli (ve geri dönülmesi çok kolay görünmeyen) bir talep olarak Başbakan'ın masasında duruyor. Kürt siyasi hareketi 'özerklik kartı'nı da açtı.

Başbakan Diyarbakır'a gidiyor, İmralı'yı, Kandil'i gözucuyla kontrol ediyor, CHP'nin yeni açıkladığı çözüm programını gözden geçiriyor.

Çözüme zorlandığını hissediyor.

Acaba gerilimi bundan mı kaynaklanıyor?